

COME SI GIOCA

Materiali:

Un testo “ Cappuccetto rosso” con immagini in quadricromia e tradotto in 16 lingue;
8 carte per giocare.

Vorremmo esemplificare il gioco: E' possibile giocare in un gruppo di 8 bambini o di 8 coppie, tanti quante sono le carte, più un bambino con il ruolo di conduttore – moderatore; eventualmente si possono aggiungere altri ruoli: per esempio un temporalizzatore (chi controlla il tempo dei dialoghi), un dizionario parlante (chi aiuta a trovare le parole giuste), ecc.

Dopo la lettura del testo, ognuno nella sua lingua, il gioco si può eseguire ogni volta diverso, con un input nuovo che può partire dall'insegnante.

Ad esempio: “La mamma di Cappuccetto è molto arrabbiata con lei. Sentiamo cosa le dice”, “Il lupo vedendo quella bella bambina, nascosto fra i cespugli, sta facendo un bel sogno e pensa...”, “la nonna è spaventata e si lamenta con il cacciatore... Che poteva essere un po' più lesto” Le carte possono essere distribuite in modo casuale o possono essere scelte dai bambini.

Nel gioco di ruolo ogni bambino “diventa” la sua carta e interpretandola, prende parola. Può rispondere o interrogare uno dei personaggi rappresentati e simulati, avviando dialoghi fatti di battute, gesti, espressioni....

E' possibile usare anche le parole in lingua madre, per poi tradurle o farle ripetere agli altri come in uno scioglilingua.

Si può inventare una frase in lingua che dà la parola ad ognuno o viceversa la toglie.
Si può costruire un forum dei “pro” e dei “contro”.

Le abilità di ognuno possono essere sperimentate e successivamente riprese in forma sistematica durante le attività curricolari.

LE CARTE DA GIOCO

Crvenkapa

Nekada davno, u stara vremena, živela je jedna umiljata devojčica koju su svi voleli. Najviše od svih, volela ju je njena baka, koja joj je jednog dana poklonila kapicu od crvene kadife. Devojčici se kapica mnogo svidela tako da ju je imala uvek na glavi i iz tog razloga ljudi su je nazvali Crvenkapa.

- Crvenkapice-reče joj jednog dana mama- evo ti pogača i flaša vina, odnesi to bakici. Slaba je i bolesna i ovaj će joj poklon sigurno pomoći da se oporavi. Budi pažljiva i nemoj da trčiš; kada budeš stigla kod bakice, pozdravi je sa nežnošću i ljubavlju.

Crvenkapa uzede korpicu sa pogačom i vinom i krenu na put. Bakica je živela sa druge strane planine i putem devojčica susrete vuka.

- Dobar dan, Crvenkapice-reče joj vuk.

- Dobar dan, vuče-odgovori mu Crvenkapa.

- Gde si se uputila, Crvenkapice?

- Idem kod bakice.

- A šta to imaš u korpici?

- Vina i pogače. Pripremili smo je juče. Sve ovo će joj pomoći da se brzo oporavi.

- A gde to živi tvoja baka, Crvenkapice?

- Na obroncima šume; blizu njene kućice nalaze se tri lipe, a svuda unaokolo je živa ograda od lešnika.

Vuk, česući se po glavi, primeti:

- Ne vidiš li, Crvenkapice, koliko prelepog cveća ima unaokolo? Ne čuješ li prekrasni poj ptičica? Toliko si ozbiljna da izgleda kao da nisi svesna koliko je lepo lutati kroz šumu. Šuma je prepuna radosti a cveće je predivno. Zašto ne želiš da ubereš koji cvet za tvoju bakicu?

Crvenkapica se osvrnu unaokolo: vide sunčeve zrake kako plešu kroz krošnje drveća; na livadama pregršt cvetova pomaljali su svoje glavice. Pomisli: "Još uvek je rano. Ubraću za moju bakicu jedan buketić. Sigurno će joj se dopasti!"-Krajolik je bio predivan a Crvenkapica nije ni primetila da vreme prolazi prebrzo. Međutim, nastavljala je da ubira cvetove jedan za drugim i da juri za leptirima. U međuvremenu vuk, služeći se jednom prečicom, stiže trkom do bakine kućice. Zakuca na vrata.

- Ko je?- zapita bakica.

- Ja sam, Crvenkapica- reče vuk.-Doneo sam ti vina i jednu pogaču. Otvori mi vrata, bakice.

- Dovoljno je samo da povučesh kvaku-odgovori starica-

Preslaba sam da bih ustala iz kreveta i tvorila ti vrata. Vuk pritisnu kvaku, otvori vrata, skoči u kuću i rasrtže bakicu. Prebuče se u njenu odeću, metnu na glavu noćnu kapicu, povuče zavese i ispruži se na krevetu.

Kada Crvenkapica stiže, ostade zapanjena činjenicom da su vrata od bakine kuće otvorena.

Uđe i reče:

- Dobar dan, bakice!

Ne odgovori niko. Crvenkapica se približi krevetu i vide bakicu sa noćnom kapicom prevučenom preko očiju. Gledala ju je veoma čudno.

- O bakice! Zašto imaš tako velike oči? -uzviknu

Crvenkapica.

- Da bih te videla bolje, draga moja!

- O bakice, zašto imaš tako velike uši?

- Da bih te bolje čula, draga moja!

- O bakice, zašto imaš tako dlakave ruke?

- Da bih te pomilovala bolje, draga moja!

- O bakice, zašto imaš tako ogromna usta?

- Da bih te lakše progutala!

I vuk skoči iz kreveta, rastrže Crvenkapicu, pogaču, flašu vina, čak i cveće. Zatim, sit, ostade u krevetu i poče da hrče tako silno da su se tresli prozori na bakinoj kućici.

Upravo u tom trenutku, pored bakine kućice prođe neki lovac koji, začuđen bakinim hrkanjem, uđe u kuću i ugleda vuka u krevetu. Uzede nož i rasčereči vuka na polovinu, izvadi Crvenkapicu, pogau, flašu vina, cveće i na kraju izvadi bakicu.

Crvenkapica reče:

- O kako je bilo mračno u vučjem stomaku i koliko sam se bojala! Koliko je bilo strašno!

Mislim da je od tada Crvenkapica naučila jednu dobru lekciju i nisam sigurna da li je ikad poželela da ne posluša svoju bakicu.

A šta vi mislite?

Imiwa na ličnosti	Ličnostite se branat	Ličnostite obvinuvaat
Crvenkapčeto	Sakav da se igram koga majkami me vikna za da me prati kaj babami ,ama nikogaš tamu nesum odela sama, zatoa za mene patuvaweto ne predstavuvaše nikakva opasnost. Celata stvar ja zedov kako igra.	Barem majkami da mi raskažala za lošiot volk i deka ne bil voopšte poverliv..Togaš zasigurno jas ne bi poverovala na negovite lagi. ...
Majka na Crvekapčeto	Toj den imav mnigu rabota, kućata mi beše seta vo bezredie, imam malce povišena temperatura, inaku ne bi ja pratila Crvekačeto sama da odi kaj baba i ...	Da me slušaše vniatelnno mojata ćerka koga i zboruvav i ne se igraše postojano so nejzinata kukla koga i objasnuvav što trebaše da raboti, sigurno ne bi se slućilo ništo...
Baba na Crvekapčeto	Bev slaba e veće ne stanuvav od krevetot, vratata sekogaš bea zatvorena, ali toj den odluiv da ja otvoram za da ne moram da stanuvam od krevetot koga će dojde nekoj. Bev tolku slaba i bolna da go zameniv glasot od volkot so glasot od Crvekapčeto	Da ne me napuštija tolku vreme, se pak znaejći deka sum bolna i stara,jas nikogaš ne bi go zamenila glasot od volkot so glasot na mojata vnuka ... Ne e moja vina što devojćiwata odat sami po šumite i što babite gi otvaraat vratite na sekoj..... majka možeše da ja doprati ćerka i, a baba i možeše da ja drži vratata zatvorena...

<p>Volkot</p>	<p>Beše prekrasen den, sonceto sijaše među grankite na drvata, edna ubaina. Međutoa, vo šumata nikoj toa ne go primetil .Se čuvstvuvav sam, imav želba da se igram i zabavuvam,koga vidov ovaa pupka od devojče kako se šeta bezgrižno Vi se kolnam, sakav samo da se poigram malce, ne sakav da ja izedam ni nea ni baba i., ama sončeviot den ne mi napolni stomakot.....i osven toa babata beše bolna :možda i napraviv usluga jadejći ja...</p>	
---------------	---	--

A cura di Zivkica Nedanovska